

49

Quartus.

xi Admonitio ad ipsos ut se cor-
rigant.

xij De periculo clericorum.

xij De peruerfite quorundam
clericorum ac religiosorum.

xij De intemperantia mona-
chorum.

xv De delicatis abis mona-
chorum.

xvi De nimio potu.

xvij De precioso habitu

xvij De superbis religiosis.

xix De negligentia abbatum.

xx De ornamentis monasterio-
rum.

xxi De sculpturis et picturis que
sunt in monasteriis.

xxij De advocatis.

xxij De appellationibus.

xxij De usurpatione appellationis.

Expliciunt capitula
libri quarti.

Incipit liber quartus

Cai

De infinita ambitione clericorum
In prima parte epistolae ad henri-
cum senonensem episcopum.

Querritur in cle-
ro passim ab omni
estate et ordine a do-
ctis piter et in doctis
ad ecclesiasticas curas: tamquam sine cu-
ris tam quisquis videtur sit cum ad

curas pervenerit. Nec mirum de his qui
nec dum in semetipsis excepti sunt: Vi-
dentes quippe illos qui iam proprios
humeros cupite sarcine submiserunt:
non solum non gemere tanquam sub onere
sed insuper appetere plus onerari:
non deterrentur periculis. que cupiditate
cecati non vident: sed favori-
bus amplius quos illis invidet pro-
vocant. O infinita semper ambitio
et insatiabilis avaricia. Cum primos
honorum gradum mererit in ecclesia. me-
ruerunt autem vel vite merito: vel
pecunie: siue etiam carnis et san-
guinis que regnum dei non possunt
debent pro gratia: non ideo eorum
quiescunt: duplici semper estuan-
tia desiderio: quo utique magis ac
magis et dilatentur in plura: et ad
celsiora sublimentur: ubi gratia.
cum factus quis fuerit in quacun-
que ecclesia decanum prepositus. ar-
chiepiscopum. aut aliquid huiusmodi:
non contentus vno in vna. plures si-
bi imo quotquot valet conquire-
re honores satagit: tam in vna quam
in pluribus. Quibus tamen omni-
bus si locus evenerit: libenter vi-
nius preferret episcopii dignita-
tem. Sed nunquam sic faciebatur: factus
episcopus: archiepiscopus esse de-
siderat. Quo forte adeptus: rursum
nescio quid altius sonans labori-
osis itineribus et sumptuosis familia-
ritatibus romanum statuit frequen-
tare palatium: questuosas sibi quod-
dam episcopi operans amicitias. Si
lucris spiritualis gratia hec facit:

c. 2.